

Sevgili Mahir

– TülayMaviYıldırım · 10 Aralık 2024

Sevgili Mahir;

Meyvelerinden sonra şimdi de yaprakları hoş bir turuncuya dönüşmüş kayısı ağacının altında yazıyorum bu mektubu sana. Biliyorum bana biraz kırgınsın ilk mektubumun üzerinden hayli zaman geçti. Artık bunları düşünmeyelim olur mu? Yeniden bir arada olmamızın keyfini çıkaralım. Görüşmeyeli nasılsın bilmiyorum ama iyi olmanın bir yolunu bulduğuna inanmak istiyorum. Seni gerçekten özlemişim; beni dinlemeni, kelimelerimi senin satırlarına emanet etmeyi, tanıdığım sokaklarda gezmeyi, içtiğimiz mis gibi çayın kokusunu ve göz göze geldiğimizde sadece ikimizin anladığı o lisanı konuşmayı..

Mahir; engeller yan yana dizilip bir kervana dönüştüğünde seni öyle çok aradım ki, her şeyin dışına sürülüp de bir kalem ve kâğıdı bile bulamadığım anlarda, zihnimde kaybolduğumda senin hayalinle bastığım yerleri aydınlattım. Kendi ismini unuttuğum anlar oldu, gülme çizgim sonsuza kadar kayboldu sandım. Sonra uzun uzun düşündüm seni ve hayatı.. Yaşamak bu olmamalıydı; insan siyahı kabul ediyorsa beyazı da yok sayamazdı. Evren zıtlıklar üzerine inşa edilirken bir faninin buna direnmesi ne garipti. Gözlerinin rengini bilmiyorum ama içinde bir parça da olsa umudun mavisi olduğuna eminim.

Bugün hava rüzgârlı biraz ama ara ara esen yumuşacık bir rüzgâr. Doğanın kocaman arpi rüzgâr esince nasıl da kulaklarımızı huzurla dolduruyor. Her yaprak birbirinin ardına ve ayrı bir ritimle dalından ayrılıyor. Sanki birinin eli kristal bir avizeye değiyor da o ışıltılı parçalar birbirine sevgiyle dokunuyor..

Sonra sen gelip yanıma oturuyorsun. Kuş yürekli halimle buna nasıl dayanırım hiç bilmiyorum. Her gece izlemek için bulutsuz günleri ipe çektğim aydan daha heyecan verici bir şey bu. Cildi lahor mavisî defterimi yanımdan alıp sayfalarını merakla çevirirken gözlerin hangi şiirde bir mola verecek diye kalbim ağzımda bekliyorum. Sesini duymak neye benzerdi acaba?

Bahattin Karakoç'un, İhlamlar Çiçek Açtığı Zaman şiirini de geçiyorsun. Hint şair Tagore'nin, Anlat şiiri bu, duruyorsun! Derin bir nefesi ciğerlerinin çıkmaz sokaklarına kadar çektiğini duyuyorum. Bense nefesimi tutuyorum ve kulaklarımı iyice açıyorum çünkü bugün bu kulaklar yepyeni bir enstrümanın tınlarına şahit olacak. Okumaya başlıyorsun...

Tagore / Anlat

dostum!
kalbinin sırrını kendine saklama
anlat bana
usulca
ve bana yalnızca

nazlı nazlı gülümserken
fısıldayıver kulağıma usulca
inan ki
kulaklarım değil,
yüreğim duyacaktır bu sesi

bak gece ıssız,
ev sessiz
ve kuşlar yuvalarında
yalnızca uykular kanat çırpıyor

anlat!
kararsız gözyaşlarıyla
ürkek gülümsemelerimle
anlat!
tatlı utancınla
pas tutan acılarınla

anlat bana!
kalbinin sırrını
bana anlat

anlat

Sesin; beyaz bir güvercinin havalandıktan sonra geriye doğru tekrar tekrar attığı ters taklalar kadar büyülydü. O an anladım ki kuşlar olmasaydı bulutlar hareket edemezdi ve sevgi olmasaydı kanatlar yerçekimine kafa tutamazdı..

Mutlulukla hüznün kardeştir derler. Kulaklarımdaki sarhoşluk geçince olan olmuştu işte. Evet Mahir yapmıştın yapacağını, teselli arayan gülme çizgimi, iki vakitsiz damla ile yıkamıştın. Ne gerek vardı ki şimdi buna, tamam bu şiiri çok seviyorum ama bugün değil. Bugün göz pınarlarımı değil yüreğimin nilüfer çiçekleriyle süslü gölünü dolduracaktın. Burnuma gelen acı kahve kokusuyla yerimden kalkıyorum. Senin için hazırladığım közün üzerindeki bakır cezveyi alıp, meraklı bakışlarını görmezden gelerek fıncanlarla yerime oturuyorum. Kahvenden bir yudum alınca elini elimin üzerine iki defa usulca vurduğunda, kalbim yine yumuşacık oluveriyor. Yok Mahir biz konuşunca değil susunca anlıyoruz birbirimizi..

Mahir, işte en çok bunu seviyorum; senin yanında kendim gibi olabiliyorum, çekincelerim olmadan, anlaşılabilirliğimi bilerek öyle rahatım ki.. Bir gün kim bilir, bir mucize olur ve belki sen de anlatırsın kendini, sustuklarını, kendine saklamaktan yorulduklarını..

Bir papatya bahçesinden ayrılır gibi ferahi hissediyorum kendimi. İyi ki oradasın...

Görüşmek dileğiyle..

Gölce..